

jeg her taler, vil jeg dog ikke ansee det for det Selbigste, om Forholdet blev saaledes. De følgende Paragrafer omhandle vistnok Indsigelser, der kunne gjøres, men hvilke Indsigelser der end gjøres, er det vist, at der altid maa gaaes tilbage til de samme Mænd, der have gennemgaaet den dobbelte Censur. Der er endnu — jeg kunde næsten fristes til at sige, en 3die Censur, og det er den, at Nævningerne ikke skulle nyde noget Bederlag; dette er allerede blevet omtalt af de 2 ærede juridiske Medlemmer, nemlig Rigsdagsmændene for Rjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Liebe) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein); i Følge § 18 skulle Meddommerne nyde Diæter og Befordringsudgifter efter Vognmandstaxt, hvorimod Nævningerne ikke skulle nyde noget andet Bederlag end 64 ø. pr. Måil, som de have at rejse. Disse Bemærkninger ere kun fremsatte i Almindelighed, og den ene af dem er, som sagt, allerede fremført af tvende ærede Medlemmer, som tidligere have havt Ordet.

Det er jo vistnok altid meget belærende at tage Hensyn til andre Lande og til, hvorledes Tilstanden er der, men saameget er vist, at naar man ubetinget vil overføre en Institution fra andre Lande til vort Land, saa vil det gaae paa samme Maade som med en Plante, der trives overmaade godt i den Jordbund, hvor den er fremvoget, men som vil henlygne, naar den bliver bragt over paa en fremmed Jordbund.

Jeg skal til Slutning blot tillade mig at yttre et Ønske, og det er, at i andet Afsnit af § 286 og det første Punkt i § 315 — og der er maastee flere — maatte udgaae — jeg sigter her til den højeste Straf, som kan paalægges Noget, nemlig Dødsstraffen. Jeg vilde ønske, at der hos Medlemmerne af den Commission, der er nedsat for at revidere Criminallovgivningen eller udarbejde en ny, maatte være en Attraa tilstede efter at afflasse en Straffemaade, der efter mine Begreber hverken nytter eller opbygger eller sikrer Staten i nogen Henseende — naturligtvis sikrer den imod den samme Forbryder, men dette kan efter min Mening skee paa en anden Maade, nemlig ved sikkre Fængsler. — Loven har jo saaledes i en af de

sidste Dage fordret et saadant Offer, men jeg kan ikke finde Andet, end at Dødsstraffen er en Skyggeside ved vor Lovgivning, og jeg kan ikke troe Andet, end at de Mænd, der beskæftige sig med Criminallovgivningen, ogsaa maae komme til en Erkjendelse af, at det at straffe Forbryderen og sikkre Samfundet mod Gjen-tagelse af en Forbrydelse vil kunne opnaaes paa en anden Maade, end ved at udslette ham af de Levendes Tal.

H. M. Petersen: Det kunde maastee synes noget paafaldende, at en Lægmand træder op her for at deeltage i Discussionen om et Lovforslag, der er af den Bestaafenhed som det foreliggende; men jeg haaber at finde Undskyldning derfor i det Formaal, som tilsigtes ved Lovforslaget, det nemlig, at hele Folket, som jo har faaet Deelagtighed i Lovgivningsmagten, tillige derved vil faae en Control med Lovens Overholdelse. Hvad der egentlig har foranlediget, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet, var en Udtalelse af den ærede Justitsminister; hvis jeg ikke misforstod ham, udtalte han sig omtrent, som om det var hans Ønske eller det ene Ønske, at Lovforslagene nu maatte tages tilbage, eller at deres videre Behandling maatte blive standset ved Thingets Votering, for at det hele Lovcomplex i Forening med den nedsatte Commissions Betænkning kunde blive afgivet til Ministeriet for at tjene til Grundlag for en videre Bearbejdelse. Jeg skulde meget beklage, om noget Saadant maatte skee. Der er som bekjendt nedsat en Commission for at udarbejde et Forslag til en ny Straffelovbog; jeg kjen-der ikke dens Sammensætning, men jeg antager, at den ubelukkende bestaer af Jurister, ligesom det foreliggende Lovforslag er indbragt af et Medlem af Thinget, der ogsaa er Jurist. Jeg kan derfor ikke sjonne rettere, end at det vil være en Binding, naar disse Lovforslag, om hvilke jeg vel ikke tør forudsætte, at de taar ville komme til endelig Behandling, blive behandlede her i Thinget, og saaledes faae et Anstrøg af forskjellige Lægmands Betragtninger af hele dette Forhold, som jo engang i Tiden skal træde i Kraft, ikke blot for Juristerne, men ogsaa for Lægfolk. — Hvad selve Lovforslagene angaaer, kunde jeg derved have adskillige Bemærkninger